

ning (Ja!). Hvad det fremkomne Vndringsforslag angaaer, da mener jeg heller ikke, at det behøver at være Gjenstand for nogen særskilt Behandling, da Vndringsforslaget jo ligefrem følger af den indtraadte Begivenhed, at den under Nr. 2 i Lovudkastet til Indfødsrets Erhvervelse foreslaaede Udlandning ved Døden er afgaaet. Jeg veed ikke, om Nogen ønsker at yttre sig?

Frick: Jeg maa paa Udvalgets Begne henholde mig til den afgivne Betænkning, der indstiller, at alle de Vedkommende erholde Indfødsret, saaledes som det er foreslaaet.

Formanden: Med Undtagelse naturligvis af den, som Vndringsforslaget angaaer (Frick: Ja!).

Da ellers Ingen ønskede at yttre sig, gif man over til Afstemningen. Efterat Udvalgets Vndringsforslag, saalydende:

At „2) Christian Hansen Brandt, characteriseret Premierlieutenant i Infanteriets Krigsreserve, Dannebrogsmænd, født i Frederiksstad i Norge“ udgaaer.

var vedtaget uden Afstemning, blev Lovforslaget i sin Heelhed (See Anhanget under Nr. VII Sp. 35) med den saaledes vedtagne Forandring sat under Afstemning og eenstemmig vedtaget med 36 Stemmer.

Sagens Overgang til 3die Behandling blev derefter eenstemmig vedtaget med 37 Stemmer.

Formanden: Den næste Sag paa Dagsordenen angaaer Udkast til Lov om Afhændelsen af Den Lille Dimon blandt Færverne. Det er til 2den Behandling*), Sagen foretages. Der er intet Vndringsforslag fremkommet til denne Behandling.

Ungaard: Saavidt jeg har opfattet Forhandlingerne ved den første Behandling af denne Sag, var det to Spørgsmaal, som da fornemmeligt bleve forhandlede, det ene om, hvorvidt man burde stemme for, at der afholdtes en ny Auction, hvorved Den Lille Dimon blev opbudt alternativt enten alene til Selveiendom eller til Arvefæste, — og det andet om, hvorvidt den Sum, som var buden ved den afholdte Auction, kunde anses for at

være passende eller ikke. Hvad nu det første Spørgsmaal angaaer, da har jeg i Udvalget, som var nedsat i Sagen, yttret mig for den Formening, at det vilde have været hensigtsmæssigere, om man fra Begyndelsen af havde opbudt Den paa den Maade, som jeg nys nævnte, istedetfor alene til Arvefæste; men jeg for min Deel ansaae det, navnlig med Hensyn til Bestaffenheden af denne D, der gjorde, at navnlig Udparcelleringen deraf ikke kunde finde Sted, for at være af mindre Vigtighed i dette enkelte Tilfælde, enten Eiendommen folgtes til Arvefæste eller til Selveiendom. Der kunde vel endog saa anføres nogle Grunde, hvorfor man i det nærværende Tilfælde havde brugt den Fremgangsmaade, man har anvendt, istedetfor den anden, som her er bleven nævnt i Thinget. Jeg kan naturligvis ikke sige, hvad der har bevæget Ministeriet dertil; men for mig stiller det sig dog, som om man kunde have brugt den Fremgangsmaade, der er anvendt, fordi det deels var en af de første Gange, hvor der folgtes noget af Kongens Gods paa Færverne, og man derfor vilde betjene sig af en Fremgangsmaade, der noget nærmede sig til den Maade, hvorpaa dette Gods hidtil er afhandlet. Det blev ogsaa allerede ved sidste Behandling, navnlig af den ærede Landsthingsmand for selve Færverne (Weyhe), nævnt, at Færingerne i Almindelighed ikke vare i Besiddelse af nogen betydelig contant Beholdning. Man har derfor vel troet at burde vælge en Fremgangsmaade, hvorved den contante Kjøbesum, der strax skulde udbetales, ikke blev saa stor, idet Arvefæsteafgiften traadte istedetfor en stor Deel af Kjøbesummen. Man kunde vel ogsaa sige, at man kunde have brugt den Fremgangsmaade, at lade en betydeligere Deel af Kjøbesummen indstaae i Eiendommen, i alle Tilfælde imod Afdrag; men jeg troer dog, at det maaffee ogsaa vilde have været mindre passende her, da jo den største Indtægt, Den skal afgive, skulde bestaae i Benyttelsen af de Jaar, der ere paa Den, og at Vedkommende ganske kunde opbruge dem, og saaledes bortfalde da den vigtigste Deel af det, der skulde være Pant for den øvrige Deel af Kjøbesummen. Jeg troer saaledes, at der under de nærværende Omstændigheder, saafremt Kjøbesum-

*) Første Behandling findes Sp. 69—80.